

ut: De l'ambient familiar a la massificació

en els cursos 1936-37; 37-38 i part del 38-39, comproment-se el Patronat a abonar totes les despeses, àdhuc de personal docent. L'ànima de la iniciativa i del Patronat fou el notari senyor Josep M. Montagud i Borja prou conegut a la ciutat.

Seria molt llarg d'explicar totes les vicissituds d'aquell any 1939 amb l'expulsió de l'edifici que ocupava el centre per part del batlle de Granollers per a instal·lar-hi el Col·legi de Sant Josep de Calassanç; les disputes per quedar-se taules i cadires, amb juraments escrits «por Dios y por España» que dissimulaven 80 taules bipersonals 1.160 cadires i les amenaces rebudes pel que subscriu (aleshores oficial de Secretaria) per no voler jurar la inexistència d'aquest material.

Savis i pobres

A part aquest parèntesi, el cas és que continuà el repres Col·legi Municipal des de l'1 d'octubre del 1939 amb personal de quasi tot nou i, dintre el possible, de radicació local o comarcal. L'ajuda municipal era quasi bé nul·la car l'alcalde del moment (i d'altres successius) i l'interventor municipal coetani, creien o bé manifestaven, que la *Cultura havia d'arruinar l'Ajuntament*.

Cal dir que l'orientació del Col·legi (i en això vull fer constar que personalment el que subscriu va tenir-hi bona part) fou la de donar-hi entrada a tots aquells que els seus mitjans econòmics no permetien pagar els estudis, seguint en això l'orientació donada l'any 1931 per l'antic director Joan Canals i Carreño. Cal dir que un dels primers en entrar al Col·legi en aquestes condicions, l'any 1932, amb una beca concedida pel Conseller de Cultura d'aleshores Sr. En Ramon Montanyà, fou el sota-signant.

La tenència del centre doncs fou la d'atavorir els estudis de tots els granollers amb vocació; l'eficàcia es demostrà, per exemple, en un any que presentarem 23 alumnes a l'Examen d'Estat (revalida de 7 cursos) i aprovar-ne 22 a la convocatòria de juny.

El canvi de Pla d'Estudis amb el ministre Ruiz Jiménez i l'Examen de Grau dels 4 primers cursos amb la concessió del títol de Batxiller Elemental, portà un gran contingent d'alumnes al Col·legi que féu petit el vell edifici del carrer de Corró on ens havien portat l'any 1939 i gràcies a l'Ajuntament, poguérem ocupar, de dia, uns dels dos pavellons que s'havien construït al carrer Roger de Flor per a l'Escola del Treball.

Les penoses anècdotes de discussió amb els Ajuntaments omplirien planes; la més indicativa fou una en la qual l'Alcalde es negà a augmentar la subvenció municipal per fer front a les majors despeses després del trasllat al nou edifici actual. El que subscriu increpà durament els representants de l'Ajuntament, car era patent que els regidors i l'alcalde no tenien interès en sostenir un col·legi que servia sobretot als fills dels ciutadans menys adinerats, que no podien pagar una estada d'uns cursos en un Internat. L'acalorament de l'afegat féu que és millorés un xic la situació.

Estudis de Comerç

Les necessitats administratives de la ciutat havien demanat sempre uns estu-

AIXÍ, EL COL·LEGI PERDÉ PRIMER ELS ESTUDIS DE BATXILLERAT PER ORDRE DE L'ALCALDE I DESPRÉS ELS ESTUDIS DE COMERÇ

dis de comerç, per altra banda de llarga tradició granollerina, els quals després es transformaren en Comerç Oficial o Peritatge Comercial, que per altra banda no tingué massa demanda.

Les necessitats de l'ensenyament secundari i la tradició ja antiga amb el mestre de tan bon record com Josep Casafont, havia portat a tenir algunes classes de «Preparatori» abans del batxillerat, que proliferaren i s'acreditaren fins que amb el traspàs de tots els estudiants del vell Col·legi Municipal d'Ensenyament Mitjà al nou Institut de Batxillerat el curs 1968-69, deixaren una importància extraordinària a l'ensenyament primari i als estudis comercials que duraren fins a la nova reforma Villar Palasí dels estudis professionals, amb la qual cosa, l'Escola del Treball, malgrat la tradició que hi tenia el nostre Col·legi, es féu seu els estudis comercials normals. Així el Col·legi perdé primer els estudis de batxillerat per ordre de l'Alcalde i després els estudis de Comerç i de Peritatge.

El fet que els estudis primaris, aleshores ja anomenats d'Ensenyament General Bàsic es prolonguessin fins als 14 anys dels alumnes, la mateixa edat que el Batxillerat Elemental, aconsellaren d'ampliar les classes d'E.G.B. prosseguint la tradició del suprimit batxillerat elemental, i a continuar amb el Peritatge Comercial fins a la seva dissolució. Així doncs, el Col·legi restà amb l'especialització de l'Ensenyament General Bàsic amb el qual la continuïtat des del 1970-71.

Directrius de 30 anys

La història del Centre seria molt llarga. Destacarem les directrius que dominaren durant 30 anys.

Primera: Importància de l'existència del Col·legi quan no hi havia altre centre per batxillerat a Granollers i que possibilitava que la gent de classe mitjana i obreira pogues seguir l'ensenyament mitjà. Cal agrair als distintes ajuntaments la seva preocupació.

Segona: Accés indiscriminat a tots els alumnes favorables a l'estudi amb la promoció de beques i semibeques per als més pobres econòmicament.

Tercera: L'ensenyament que s'hi ha donat ha estat sempre de bona qualitat per amor al centre, no expulsà mai a cap alumne menys dotat intel·lectualment, malgrat l'economia migrada, quasi sempre tot plegat gràcies al sacrifici del professorat.

Quarta: Aquest centre de batxillerat, en el seu moment històric acomplí una tasca transcendental i ètica, com ho proven les declaracions públiques per part d'alumnes avui molt destacats en la seva vida intel·lectual-professional.

Finalment: Els sacrificis que el conjunt del professorat va fer en la formació de persones durant 30 anys, només amb una economia de subsistència, difícilment li seran reconeguts ni agraits. Però aquí rau la seva grandesa i la seva servitud.

Salvador Llobet

1968 - 1979

Un institut d'aquestes dimensions és una màquina excessivament complexa, que comandada a distància és molt difícil que camini ràpida i eficaç.

El dia 4 de novembre de 1968, diada de Sant Carles, s'inaugurava l'Institut Nacional de Batxillerat. I.N.E.M. per alguns, I.N.B. per a uns altres, Institut Roser Pujades per altres, i per la majoria Col·legi de Color Xocolata.

Amb el fet culminava un llarg camí de polèmiques gestions i aspiracions. Granollers ja tenia Escola Pública de Batxillerat.

D'aleshores ençà, en l'àrea de l'Ensenyament s'han produït uns fets que considerem cabdals: 1. — La proposta de reforma educativa (Llei General d'Educació). 2. — Aplicació gradual d'alguns aspectes de la reforma. 3. — Irrupció massiva d'alumnes a tots els nivells de l'Ensenyament i més específicament al Batxillerat.

Afegim-hi accions, reaccions i fets diferencials locals en un entorn socio-polític canviant, i tindrem el panorama de l'ensenyament mitjà a la nostra ciutat.

Què és l'Institut de Granollers?

És una pregunta que aquests dies els

pares i/o mares es fan amb molta freqüència, abans o després d'un penós pelegrinatge pels centres de Segon Ensenyament de la ciutat.

L'Institut és un Centre proveït en un 99 % pel Ministeri d'Educació la ciutat el manté mínimament hi posa els alumnes encara que no tots, perquè provenen d'altres poblacions de la Comarca. L'Institut de Granollers, juntament amb el «Joan Maragall» de Barcelona, són els més grans de la «província». Diguem-ho en llenguatge oficialista, són instituts del mòdul 5 (800 alumnes de cabuda oficial). A la practica, i en aquest curs que acabem, ha tingut 1.564 alumnes, 75 professors i 4 persones de P.N.D. que atenen els serveis diversos.

La gent ho diu i no és cap secret: que no hi ha places, que per fer-hi una preinscripció hi ha pena de la vida, que el curs comença tard, etc. etc. Com pot ser tot això?

La resposta és fàcil per mitjà d'una comparança. Un institut d'aquestes dimensions és una màquina excessivament complexa, que comandada a distància és

segueix a la pàgina següent